

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det energipolitiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om udnævnelse af domprovster og provster.

[Af Steffensen (KrF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 92. Fremsat 10/3 81).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Tove Lindbo Larsen):

Adskillige gange er det blevet slået fast – senest af mig selv under den kirkepolitiske debat her i folketinget – at man på det kirkelige område ikke bør træffe beslutninger hen over hovedet på nogen. Derfor kan det undre mig, at kristeligt folkeparti fremsætter et beslutningsforslag her i tinget med stærke bindinger for en fremtidig lovgivning. Det strider imod den fremgangsmåde, vi plejer at anvende inden for folkekirkens område, hvor forskellige instanser altid høres, før beslutninger træffes.

Uanset at et eventuelt lovforslag efter hidtidig praksis sendes til høring hos biskopperne, Den Danske Præsteforening og Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, føler jeg, at man ved at vedtage et beslutningsforslag med så stærke bindinger for en efterfølgende lovgivning netop kan sige, at man nærmer sig det statskirkelige magtmisbrug, som kristeligt folkeparti i bemærkningerne til beslutningsforslaget siger det vil imødegå.

Beslutningsforslaget udstikker retningslinjer for en ny procedure ved udnævnelse af domprovster og provster.

Ved udnævnelsen af domprovster foreslås, at menighedsråd, provstiudvalg og stiftets

biskop hver for sig afgiver indstilling, og såfremt alle tre er enige, skal ministeren følge deres indstilling.

Jeg må gå ud fra, at forslaget bygger på et ønske om en demokratisering af udnævnelsen. Hvis det er meningen, kan jeg godt gå ind for grundholdningen i forslaget, men man må stille en række spørgsmål til de konkrete forslag, der stilles. Man kunne f. eks. stille spørgsmålet: hvor mange skal der indstilles fra de forskellige instanser? Hvad nu, om der er to instanser, der nok er enige, men rummer et stort mindretal for en anden, og måske lige netop dette mindretals indstilling er identisk med den tredje instans' indstilling? Hvad så? Skal ministeren blandt de indstillede lave regnestykke på, i hvilken rækkefølge ansøgerne figurerer på indstillingerne, eller er det den, der har stået flest gange på indstillingerne, ministeren skal vælge? Der er mange usikkerheder i dette forslag.

Jeg skal også lige gøre den bemærkning, at provstiudvalgenes funktioner alene er administrative, og at provstiudvalgene næppe har været tænkt som valgmandskollegier.

Hvad angår punkt II, om udnævnelsen af provster, foreslås, at provstiudvalg og stiftets biskop hver især indstiller, og hvis de er enige, skal ministeren følge den indstilling. Jeg mener, at hvis man følger dette forslag, vil det blive en udpræget embedsmandsindstilling. Der gives ingen indflydelse for menighedsrådet. Jeg kan ikke helt få øje på demokratiseringen i dette punkt i beslutningsforslaget.

Jeg skylder at gøre opmærksom på, at der i den seneste tid er foregået nogen demokratisering omkring provsteudnævnelserne. Her tænker jeg på, at stillingen oplås internt, så alle præster inden for provstiet kan søge stillingen, og også på, at vedkommende biskop indstiller til ministeren. Hvis biskoppen og ministeren ikke er enige, har man truffet beslutning om, at så indkaldes biskoppen til et møde om sagen, før beslutningen om besættelse af stillingen foreligger i form af en indstilling fra ministeren til dronningen.

Provstens gejstlige funktion, altså forholdet til præsterne, demokratiseres gennem indførelse af en tillidsmandsordning. Den træder i kraft den 1. juli 1981. Tillidsmanden skal herefter arbejde sammen med provsten om præsternes arbejdsforhold i provstiet.